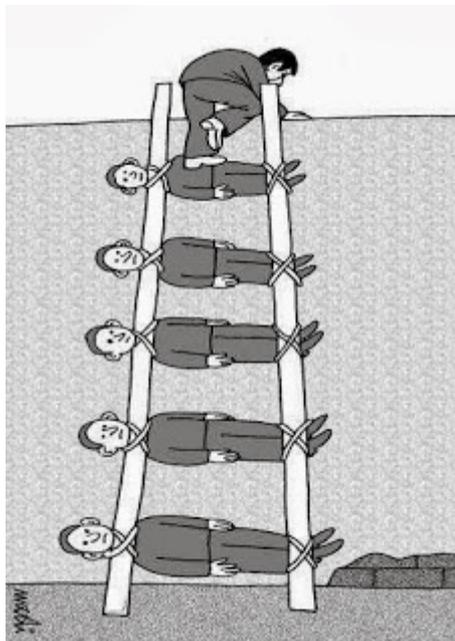

Συνδικαλισμός: ανάληψη ευθύνης απέναντι στους εργαζόμενους κι όχι απέναντι στην κυβέρνηση

Δήλωση των εκπροσώπων Παρεμβάσεων Δ.Ε. στο ΔΣ της ΟΛΜΕ

Κικής Γιαννάτου, Γιώτας Ιωαννίδου

Ο πρώην πρόεδρος της ΟΛΜΕ και ο νυν πρόεδρος του ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ, τοποθετήθηκαν αυτές τις ημέρες σε **θέσεις θεσμών υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής**. Στην 36μελή επιτροπή «Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία» του υπουργείου παιδείας, υπό την προεδρεία του κ. Α. Λιάκου ο πρώτος, αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) ο δεύτερος, στη 12μελή επιτελική ομάδα εμπειρογνομόνων για την υλοποίηση του ΕΣΠΑ και οι δύο.

Υλοποίηση όλων των μνημονίων, εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και παραδοτέα του ΕΣΠΑ και της ΕΕ είναι η προαποφασισμένη πολιτική που δέχθηκαν να διαχειριστούν.

Είναι προαποφασισμένη η εκπαίδευση δεξιοτήτων και η επιχειρηματικότητα, η λιτότητα, η μαθητεία - τζάμπα εργασία για τους εργοδότες-, η αξιολόγηση, η αύξηση ωραρίου, η αύξηση μαθητών ανά τμήμα και οι συγχωνεύσεις - καταργήσεις σχολείων, στο έδαφος του μειωμένου προϋπολογισμού για την εκπαίδευση, της μείωσης των μισθών και των συντάξεων

πείνας, ζητήματα δηλαδή που αντιπάλευε το εκπαιδευτικό κίνημα όλο το προηγούμενο διάστημα.

Με το περίφημο **θέατρο «εθνικού διαλόγου»**, καλύπτουν την αντια εκπαιδευτική πολιτική που ήδη εφαρμόζεται. Αυτή των μηδενικών διορισμών, των μαθητών και καθηγητών λάστιχο, του κλεισίματος των λεγόμενων «ολιγομελών» τμημάτων και των υποχρεωτικών μετακινήσεων εκπαιδευτικών στη μη τυπική εκπαίδευση - ΙΕΚ. Ο πρόεδρος της επιτροπής διαλόγου, υπέρμαχος του νόμου Γιαννάκου, με τη γνωστή επιστολή των χιλίων το 2007, όταν το φοιτητικό, εκπαιδευτικό κίνημα μάτωσε στους δρόμους για να αποτρέψει την κατάργηση του άρθρου 16, ανακοίνωσε ότι το θέμα της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης στην εκπαίδευση είναι προτεραιότητα για να αντιμετωπιστούν οι «κοπανατζήδες και οι αδιάφοροι» καθηγητές. **Το ΙΕΠ, που εποπτεύεται από το υπουργείο παιδείας**, επενδύει την αντια εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης με επιστημονικό μανδύα και βοηθά τεχνικά στην υλοποίησή της, όπως έκανε με την Τράπεζα Θεμάτων και την αξιολόγηση, χωρίς καμιά προσπάθεια για το αντίθετο. Η **ομάδα εμπειρογνομόνων για την υλοποίηση του ΕΣΠΑ**, φροντίζει για την προώθηση της αντια εκπαιδευτικής πολιτικής. Η αξιολόγηση, το «νέο σχολείο» των δεξιοτήτων, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας δρομολογήθηκαν χάρη στα παλιότερα ΕΣΠΑ. Η μαθητεία σαν τζάμπα εργασία για τους εργοδότες είναι το κύριο κομμάτι του τωρινού ΕΣΠΑ έως το 2020, ζητήματα που το εκπαιδευτικό κίνημα είναι αντίθετο.

Από τη στιγμή που μια **κυβέρνηση κακοποιεί το όνομα της αριστεράς**, υπογράφοντας και υλοποιώντας ό,τι πιο αντιδραστικό και αντιλαϊκό συμφωνεί με τους υποστηρικτές της, κεφάλαιο, ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΣΜ θα πρέπει να **θεωρούμε αυτονόητη και τη μεταπήδηση των συνδικαλιστικών στελεχών του κόμματός της σε κυβερνητικά επιτελεία**; Η υιοθέτηση τόσο εύκολα, προτύπων συνδικαλισμού, της ΝΔ και του Πασοκ, δηλαδή χρησιμοποίησης της συνδικαλιστικής θητείας, ως προσόντος κυβερνητικής καριέρας, από τα πρώτα στελέχη της συνδικαλιστικής παράταξης ΣΥΝΕΚ/META, είναι ένα ακραίο παράδειγμα του επελαύνοντος κυβερνητικού συνδικαλισμού. Ενός συνδικαλισμού δηλαδή που βλέπει τα συμφέροντα των εργαζόμενων, την οργάνωση και την πάλη τους, μέσα στα πλαίσια της κατανόησης των «εκβιασμών» που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση, εντός του πλαισίου της πολιτικής της, αφού δεν υπάρχει άλλη λύση από τα μνημόνια, εντός των προαποφασισμένων απαιτήσεων των δανειστών και της προτεραιότητας των απαιτήσεων των Τραπεζών και των εργοδοτών, δηλαδή εντός του διαλόγου - άλλοθι υλοποίησης αυτής της πολιτικής. Με αυτόν τον τρόπο δίνουν χέρι σωτηρίας στην κυβέρνηση και το αστικό μπλοκ υποστηρικτών της, όλων αυτών που μαζί ψηφίσανε το 3^ο μνημόνιο (ΝΔ, Πασόκ, Ποτάμι, Κεντρώους), επιδιώκοντας να εξασφαλίσουν την ανοχή ή την αδυναμία των αγωνιζόμενων για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής. Οι κυβερνώντες και οι συν αυτώ, γνωρίζουν πως ό,τι κι αν

υπογράφουν δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει την εφαρμογή και την κυριαρχία τους αν δεν εξασφαλιστεί πρώτα η επικράτηση του φόβου, η αίσθηση του αναπόφευκτου και της αδυναμίας.

Τα ρεύματα και οι άνθρωποι κρίνονται όχι κυρίως από το τι λένε, αλλά από τις επιλογές και τις πράξεις τους. Αν κορυφαίοι συνδικαλιστές των ΣΥΝΕΚ / ΜΕΤΑ, μιλούν στα λόγια για αντιμνημονιακά μπλοκ ενώ στην πράξη αναλαμβάνουν ρόλους στα πλαίσια μνημονιακής κυβέρνησης, σημαίνει ότι αντικειμενικά επιλέγουν αντίπαλο δρόμο από τα εκπαιδευτικά, λαϊκά, κοινωνικά συμφέροντα και απαξιώνουν την έννοια του συνδικαλισμού. Σ' αυτό το έδαφος ενός υπονομευμένου συνδικαλιστικού τοπίου, από τον κοινωνικό εταιρισμό, την αφλογιστία και την απογοήτευση, οι υπόλοιποι οφείλουμε να αναμετρηθούμε με την επείγουσα ανάγκη ανασυγκρότησης του εργατικού, εκπαιδευτικού και συνδικαλιστικού μας κινήματος. Όστε να ανταποκριθεί στο ρόλο του, δηλαδή στην οργάνωση της πάλης, των αγώνων, της αντίστασης και της ανατροπής αυτής της βάρβαρης πολιτικής και **να ξαναστήσουμε το γνήσιο και ακηδεμόνευτο συνδικαλισμό στα πόδια του.** Έναν **συνδικαλισμό ταξικό**, διαλέγοντας πάντα τη μεριά των κάτω κι όχι της κυβέρνησης, **αδιάλλακτο με την εξουσία**, με **προτεραιότητα πάντα τις ανάγκες** και τα συμφέροντα των **εργαζόμενων, των μαθητών και της κοινωνίας**, την οργάνωση και τις διαδικασίες των αγωνιζόμενων κι όχι την ατομική καριέρα.

Για ένα σωματείο που ενώνει, σκέφτεται, αγωνίζεται και νικά. Ένα συνδικαλισμό που ψηλώνει το συλλογικό μπόι των ανθρώπων και δεν κονταίνει την ελπίδα τους, εξαργυρώνοντας τη στα χρηματιστήρια της εξουσίας.